

Veress Miklós

HOLDFÉNYKERINGŐ

Iló-távolban

Szüret lett. Darázshangos
a varázsdombos Mosdós.
Ennyi szín sem csordul tán,
csak Szászendre-palettán,

ki itt halt meg. Így ősszel.
S az élő most úgy néz fel
a lombos kavalkádra,
mintha utána látna.

Napok is egybeértek.
Csütörtök volt vagy péntek?

Péntek volt vagy csütörtök?
Mindegy. Az este megjött;

ágyamba beleestem,
amikor a 7-esben
valaki nagyot hörgött.
Aztán a bádogteknőt

hallottam csak zörögni.
Tudtam: nehéz a semmi.
Bennem is ennyi volt ott.
A kocsi elnyikorgott,

s rég aludt már a kórház
szélin orvosi sorház;
míg itt, feledve holtat,
minden kórterem szunnyadt.

Csak én nem. Mintha máshol:
zörgésből, nyikorgásból
valaki Zenész árnya
egy opuszt komponálna;

megéreztetni rögtön:
a sötétítőfüggönyt
átégeti a holdfény.
Szédülni hívott erkély,

hogy törtezüstben lássam
mindazt, mit nemrég másan
– míg tisztul zene, távol
a kakofóniából –

mint kaleidoszkópban,
mit vásárokból hoztam,
magába bezárva –
átlényegül az ábra,

amikor összerázom.
Akár egy ősi álom,
olyan valós lehetne,
ha így nézné az elme;

ám, hirtelen, a múltból
minden összekavardul,
amikor már a lét is
csak hullámozó poézis:

holdfényen elderengő
élet-halál keringő.
És mi juthat eszembe,
mikor táncolnak szembe;

aztán az éjbe vissza:
Petőfivel épp Csinszka
Balassival se céda
citeráslány, de Léda;

Babits karjában Anna
oly könnyedén suhanva;
Kosztolányival Lilla,
Júliával Attila;

s habár nem így volt hajdan:
Lollival ott van Vajda –
és így tűnnek el sorra,
mert Berzsenyivel Flóra,

ki visszatekint még. És
látja Ginával Illyést
csipkeszegélyű felhőn.
Aztán a hold is eltűn,

s holnapra visszarendez
mindent e táncteremhez.
A Nagy Zenészt se látni –
árnyéka zongorányi;

s halkul az elderengő
halál-élet keringő
múzsákról, kiknek lelke
mintha egymásba rejtve.

Mert lényegük, hogy voltak;
csókoztak vagy daloltak,
megcsaltak vagy csak hűen
eggyéhaltak a bűnben.

Értük volt – értjük csak mi –
a verssé ölelt semmi.
Értünk van – féljük már mi:
ujjuk – szemünk lezárni.

(Tiszatáj, 2005/2.)

VERESS MIKLÓS 1942-BEN SZÜLETETT BARCSON. VERSET, PRÓZÁT, DRÁMÁT EGYARÁNT ÍR, MŰFORDÍTÁSSAL IS FOGLALKOZIK. JÓZSEF ATTILA-DÍJAS.